

sammen, og ved at reducere statens gæld er det klart, at så falder også statens renteudgifter, og så bliver der lidt mere råderum.

Den plan fremlagde den tidligere regering, og som alle kan huske, gjorde vi allerede det i opposition, at vi sluttede os til den plan og sagde: Den plan er vi enige i; det er en god måde at arbejde på; de mål slutter vi os til. Og som regering har vi fulgt planen til punkt og prikke. Ja, man kan endda sige, at vi har været bedre til at følge planen end den regering, der lavede den, for da SR-regeringen lavede planen, var det nogle flotte mål, men den faktiske politik, som regeringen førte, levede ikke op til planen. Men vi har levet op til planen fuldstændig.

Derfor må jeg sige, at det var meget forbløffende for mig i dag at høre – stærkest udtalt af fru Pernille Blach Hansen, men delvis også af hr. Mogens Lykkesøft, men det var nok fru Pernille Blach Hansen, der sagde det stærkest – at regeringen havde lagt hele den offentlige sektor og ikke mindst kommuner og amter i spændetrøje. I spændetrøje! Jamen hvad er det, vi snakker om? Vi snakker om den samme økonomiske ramme, som den tidligere regering havde lagt. Fuldstændig, nøjagtig den samme ramme. Vi har bare overholdt den.

Derfor er jeg nødt til at stille det spørgsmål, når nu fru Pernille Blach Hansen – og lidt mere spagfærdigt hr. Mogens Lykkesøft – anklager regeringen for at lægge den offentlige sektor i spændetrøje: Er det så, fordi det tidligere regeringsparti nu løber fra den målsætning, som Socialdemokratiet i regering selv var med til at lave? Det kan jo ikke forstås på anden måde.

Det er selvfølgelig forståeligt, at hr. Mogens Lykkesøft er lidt mere forsigtig i sit ordvalg, for det var hr. Mogens Lykkesøft, der lavede planen, og det er så fru Pernille Blach Hansen, der nu fører kritikken frem. Men det kan jo næsten kun forstås, som om man ikke længere vil vedstå det, man gjorde som regering, for denne regering følger kun den plan, som den tidligere regering havde lagt på det her punkt.

Så er vi blevet anklaget for, at skattestoppet er skyld i al landsens ulykker, sygehusedlæggelser og nedlæggelser af alt muligt rundtomkring. Også her må jeg sige: Hus forbi! Det er ikke skattestoppet, der styrer rammerne.

Der er en vækst i den offentlige sektor nu, der svarer til den plan, som den tidligere regering havde lagt, og denne vækst optræder samtidig med, at vi har et skattestop. Men vi vidste, allerede før vi overtog regeringsmagten, at sådan

kunne det blive, for allerede den tidligere regering sagde: Man kan have denne vækst i den offentlige sektor og et skattestop.

Det var jo derfor, vi var så begejstrede for 2010-planen, fordi den tidligere regering sagde, at sådan kunne det laves, og så sagde vi: Top! Det siger vi ja til. Det har vi gjort i opposition, og det gør vi i regering. Det er ikke skattestoppet, der lægger nogen begrænsning. Den ramme, der er lagt, er lagt af den tidligere regering og fulgt af denne regering.

Den giver så plads til i år 2,5 mia. kr. i offentlig forbrugsvækst med skattestop. En vækst på 2,5 mia. kr. Og jeg vil da tro, at f.eks. fru Marianne Jelved vil anerkende, at denne regering følger den plan, som fru Marianne Jelved lagde.

KL 20.50

Jeg har også hæftet mig ved, at allerede den tidligere regering sagde: Kommuneskatterne skal holdes i ro. Det var en del af 2010-planen, at kommuneskatterne skulle holdes i ro, og derfor forstår jeg ikke kritikken af, at der nu er lavet en økonomisk aftale med amter og kommuner, der holder kommuneskatten i ro, for det sagde allerede den tidligere regering, at man skal. Det indgik jo i 2010-planen. Det følger vi bare.

Nu blev det godt nok ikke overholdt før i tiden, for da steg kommuneskatterne hele tiden, men vi gør kun det, der står i den gamle plan, som jeg jo sådan set bliver gladere og gladere for, som tiden går.

Så et par ord om den kommunale økonomi, for det er jo nærmest blevet fremstillet i dagens løb, som om der nu er brutale nedskæringer over det hele. Lad mig først sige: Jamen jeg afviser da ikke, at der rundtomkring træffes beslutninger om, at man nedlægger noget eller lægger noget sammen eller laver andre ændringer. Selvfølgelig gør man det. Sådan har det altid været, og sådan vil det altid være. I et dynamisk samfund vil der altid ske sådan nogle ændringer. Men kendsgerningen er altså, at hvis vi sammenligner, hvad kommuner og amter har at gøre godt med i år og næste år, så er det væsentlig mere, end de havde i 2001, som altså var det sidste år under den tidligere regering.

Hvis man ser udviklingen fra 2001 og frem til 2003, som er de budgetter, der bliver behandlet og kritiseret i øjeblikket, hvad taler vi så om? Så taler vi om, at udgiftsniveauet i kommunerne i 2003 ligger 3,5 mia. kr. over, hvad det gjorde i 2001. Og i amterne ligger udgifterne 5,6 mia. kr. over, hvad de gjorde i 2001. Det er kendsgerningerne: + 3,5 mia. kr. i kommunerne og + 5,6 mia.